

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([it](#)) is onlangs gewijzigd.

[Engels](#)

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

De volgende vertalingen zijn al beschikbaar

Swipe to change

Geringe vorderingen

Italië

1 Het bestaan van een specifieke procedure voor geringe vorderingen

Er is geen specifieke procedure voor geringe vorderingen. Geringe vorderingen worden behandeld door de vrederechter (*giudice di pace*).

In het algemeen worden procedures voor het vrederecht zo eenvoudig mogelijk gehouden (artikelen 316–318 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

1.1 Toepassingsgebied van de procedure, grensbedrag

De vrederechter is bevoegd in geschillen over roerende zaken met een waarde van ten hoogste 5 000 EUR, tenzij de wet uitdrukkelijk anders bepaalt.

Ook rechtsvorderingen tot vergoeding van schade in verband met verkeersongevallen te water en op het land worden door de vrederechter behandeld, mits het bedrag van de vordering niet hoger is dan 20 000 EUR.

Ongeacht de hoogte van de vordering behandelt de vrederechter alle zaken in verband met:

het vaststellen van erfgrenzen en het naleven van de beplantingsafstand voor bomen en hagen, zoals vastgesteld bij wet- of regelgeving of op grond van wat gebruikelijk is;

de omvang en het gebruik van de diensten van appartementsgebouwen;

de betrekkingen tussen de eigenaren of bewoners van woningen met betrekking tot rook, dampen, warmte, geluidshinder, trillingen en vergelijkbare hinder die normale niveaus overschrijdt;

rente of bijkomende kosten voor laattijdige betaling van pensioen- of andere uitkeringen.

1.2 Toepassing van de procedure

Vorderingen die aan de vrederechter worden voorgelegd beginnen met een dagvaarding (*citazione*) tot verschijning op de vastgestelde zittingsdag. Een vordering kan ook mondeling worden ingesteld en wordt na opschriftstelling door de rechter, door eiser betekend aan de verweerder met een dagvaarding tot verschijning op de vastgestelde zittingsdag (artikel 316 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering). In het verzoekschrift zijn de rechtbank en de partijen vermeld en worden de feiten en het onderwerp van de zaak beschreven. De tijd die mag verstrijken tussen de betekening of kennisgeving van een dagvaarding en de verschijning is de helft van de duur van de procedure voor de algemene rechtbank (*tribunale*) (artikel 318 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering). Op de eerste zitting stelt de vrederechter naar eigen goeddunken vragen aan de partijen en doet hij een poging tot bemiddeling: als deze slaagt, wordt de getroffen schikking op schrift gesteld. Indien de poging om tot een schikking te komen mislukt, vraagt de rechter aan de partijen om de feiten ter staving van hun vorderingen, verweer en verzet volledig uiteen te zetten en documenten en ander bewijsmateriaal voor te leggen. Indien dit tijdens de behandeling van de zaak op de eerste zitting noodzakelijk blijkt, gelast de rechter eenmalig een nieuwe zitting waarop aanvullend bewijsmateriaal kan worden overgelegd en in ontvangst kan worden genomen. De door de partijen overgelegde documenten kunnen worden toegevoegd aan en bewaard in het procesdossier totdat de rechter uitspraak doet in de zaak.

1.3 Formulieren

Er zijn geen standaardformulieren.

1.4 Rechtsbijstand

In zaken met een waarde van ten hoogste 1 100 EUR mogen de partijen zelf in rechte optreden bij de vrederechter (artikel 82 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering; zie het informatieblad 'Werkwijze').

In alle andere zaken moeten de partijen zich door een raadsman laten bijstaan. De vrederechter kan op grond van de aard en de omvang van de zaak evenwel toestaan dat een partij in eigen persoon als eiser optreedt, al dan niet op mondeling verzoek van de partij zelf.

De rechter gaat na of de partijen alle voor hun verschijning voor de rechtbank vereiste stappen hebben genomen en kan hen in voorkomend geval verzoeken om stukken die naar het oordeel van de rechter onvolledig zijn te vervolledigen of deze met de voorschriften in overeenstemming te brengen.

Indien de rechter vaststelt dat de aan de raadsman verleende machtiging tekortschiet, stelt hij of zij een termijn vast waarbinnen de partijen deze tekortkoming moeten herstellen. Indien de tekortkoming binnen de gestelde termijn wordt verholpen, wordt het verzoekschrift geacht te zijn geregulariseerd en worden de inhoudelijke en procedurele gevolgen ervan van kracht met ingang van de datum van eerste kennisgeving (artikel 182 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering).

1.5 Regels betreffende het bewijs

De regels voor bewijsverkrijging zijn dezelfde als bij gewone rechtszaken (zie het informatieblad 'Bewijsverkrijging').

1.6 Schriftelijke procedure

Er is niet voorzien in een louter schriftelijke procedure, aangezien de vrederechter verplicht is om de partijen te horen en om te proberen tot een gerechtelijke schikking te komen.

1.7 Inhoud van het vonnis

Zijn de regels voor de inhoud van de uitspraak flexibeler dan die bij gewone rechtszaken? Zo ja, in welke zin?

Nee, de normale regels gelden.

1.8 Vergoeding van de kosten

Is de terugbetaling van de kosten gebonden aan beperkingen? Zo ja, welke?

Voor het toewijzen van de kosten worden de normale regels toegepast, op grond waarvan de in het ongelijk gestelde partij de kosten moet betalen. Indien beide partijen in het ongelijk worden gesteld, of om een andere gegronde reden, is het echter mogelijk dat elke partij de eigen kosten moet betalen.

1.9 Mogelijkheid van hoger beroep

Is de mogelijkheid om rechtsmiddelen in te stellen uitgesloten of beperkt?

Als gevolg van een recente herziening (wetsbesluit nr. 40 van 2006) zijn de regels voor het betwisten van gerechtelijke uitspraken (*sentenze di equità*, waarbij de beoordelingsbevoegdheid van de rechter geldt) in geschillen met een waarde van ten hoogste 1 100 EUR gewijzigd: tegen dergelijke uitspraken kan alleen beroep worden ingesteld indien er sprake is geweest van de schending van procedurevoorschriften, constitutioneel recht of Gemeenschapsrecht, of van de beginselen van het onderwerp.

De nieuwe bepalingen zijn van toepassing op alle uitspraken vanaf 2 maart 2006 (artikel 27 van wetsbesluit nr. 2006/40).

Tegen gerechtelijke uitspraken van voor die datum kan beroep worden aangetekend bij het hof van cassatie (binnen de wettelijke termijnen) wegens schending van constitutionele, communautaire of procedurele voorschriften, schending van de beginselen van de grond van de zaak of het ontbreken van een genoegzame uiteenzetting van de gronden van de oorspronkelijke uitspraak. Uitspraken van de vrederechter over bestuurlijke boetes kunnen alleen worden betwist door buitengewoon beroep in te stellen bij het hof van cassatie.

Alle andere uitspraken van de vrederechter kunnen worden aangevochten bij het hof van beroep.

Zie de informatiebladen over het gerechtelijk systeem, de rechtspraak en de werkwijze.

Bijlagen

[Geringe vorderingen: artikelen van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering](#) (114 Kb)

Laatste update: 04/02/2019

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJM-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJM en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.